

A FINANCIAL PERSPECTIVE ON POVERTY AND WEALTH

Gabriel NĂSTASE¹, Bogdan PASCU², Victor Adrian TROACĂ³

Rezumat

This paper analyses how poverty and wealth shape the normative the economy and how to act proactively for a better understanding of the social and financial perspective to create a better life span for the global population and increase the standard of living.

Cuvinte cheie: *economia normativă, sărăcie, bunăstare, libertatea economică*

Clasificarea JEL: I30, I32

1. INTRODUCERE

În primul rând, vom explica noțiunile de sărăcie și bogăție dintr-o perspectivă capacitivă. Apoi, vom descrie modul în care am ales principalele categorii de factori determinanți și capabilități, și se vor explica în detaliu în continuare principalele componente ale conceptului nostru.

Ca urmare a evaluării literaturii de specialitate și a observării unui cadru general de capacitate se realizează faptul că sărăcia reprezintă o capacitate sau privarea de funcționare sau incapacitatea de a realiza un set de funcții de bază sau capacități simple. O bună funcționare este considerată o realizare, ceea ce o persoană reușește să facă sau să fie. Aceste ființe și fapte pot varia de la a fi hrănit în mod corespunzător, fiind în stare bună de sănătate și capabil de a atinge realizări complexe și astfel pe termen lung să se atingă toate componentele cu caracter superior din cadrul nevoilor din piramida lui Maslow. Diversele combinații ale funcționărilor (între ființe și fapte) arată că o persoană poate realiza multe lucruri dacă este capacitat (Sen, 1999). Libertatea reprezintă un element necear pentru a contura capabilități de abordare în analiza etică și politică (Sen, 1992, pp. 39-40). În cazul în care sărăcia este definită ca o capacitate sau privarea de funcționare, bogăția poate fi conceput în mod corespunzător ca o capacitate extinsă sau un set de funcționare utilizat la nivel optim și cu output funcțional pozitiv.

2. NORMATIVUL FUNCȚIONAL AL ECONOMIEI

Percepțiile normative asupra conceptelor de sărăcie și bunăstare sunt implicate în mod inevitabil în alegerea dimensiunilor de capacitate de a evolua la nivel macroeconomic și național. Prin urmare, o astfel de alegere ar trebui să fie cât mai explicită. Acesta este motivul pentru care, în cele ce urmează vom descrie motivele și deciziile țintite asupra dimensiunilor percepute ca fiind cele mai importante pentru a putea evolua socio-economic. De asemenea, se dorește să se clarifice rolul avut de către rapoartele rapoartele oficiale despre sărăcie și bogăție.

Putem susține că sfera de influență directă a ordinii publice (de exemplu, cu privire la sărăcie și bogăție) poate fi identificată prin conceptul de „libertăți instrumentale” sau de factori de conversie socială elaborați de Sen (Robeyns, 2005, p. 99). Libertățile instrumentale rezumă principalele posibilități ale unui stat, a politicilor publice și a grupurilor sociale de a extinde sau restrânge capacitățile individuale. Prin urmare, mi-am propus să evidențiez

¹Universitatea Creștină Dimitrie Cantemir din București

²Academia de Studii Economice din București

³Academia de Studii Economice din București

libertăți instrumentale, care au fost clasificate de către Sen (1999, pp. 38-41), ca elemente principale ale conceptelor conturate și cunoscute ca sărăcie și bogăție. Am adăugat „securitatea ecologică“ ca o libertate suplimentară instrumentală, cu toate că suntem conștienți de faptul că există încă o serie de întrebări conceptuale și empirice care vor trebui să fie atinse pentru a realiza o operaționalizare a conceptelor socio-economice (Arndt & Volkert 2006a). Cu toate acestea, alte aspecte, cum ar fi „factori de conversie cu caracter personal“ și mijloace de lucru, cum ar fi veniturile și produsele de bază utilizate sunt de asemenea importante pentru bunăstarea oamenilor în țările bogate și trebuie să fie incorporate în procedură, după cum au fost evaluate și pe parcursul cercetării literaturii de specialitate.

În Germania de după anii 1970 s-a putut observa că fluxul dintre sărăcie și bogăție s-a accentuat între Vest și Est, iar după căderea zidului Berlinului presiunea socială și economică au atins cote maxime. Aceste paralele includ ideea că a analiza sărăcia ar trebui să fie bazată pe tendința de a înțelege veniturile și mijloacele financiare pentru aspectele nefinanciare ale bunăstării, cum ar fi sănătatea, educația, locuințele, ocuparea forței de muncă etc. (Lessmann, 2005). Așa cum Germania are, de asemenea, să raporteze în planurile naționale de acțiune împotriva sărăciei și excluziunii sociale presiunea calității vieții umane dată de eficiența conducerii geopolitice, iar în același timp, Atkinson și colab. (2002) a propus o reorientare fundamentală a conceptelor de sărăcie ale Uniunii Europene, invocând în mod direct argumentele lui Sen, care a subliniat necesitatea de a interveni funcțional între sărăcie și bogăție printr-o imagine mai largă asupra succesului și privarea populației de a atinge culmile succesului (Volkert, 2006). În ceea ce privește importanța remarcabilă a participării politice în a capabilitatea de abordare a sărăciei și bunăstării pentru a avea analize de eficiență eficiente, am conturat o analiză a libertăților politice și participarea în sărăcie și bogăție a statului ca vector de normalitate, iar vectorizarea a fost dusă la bun sfârșit tocmai de către crearea instituțiilor care se ocupă de raportarea socială. Am fost întotdeauna conștienți la nivel academic de faptul că ideile noastre pot fi doar o propunere inițială pentru discuții suplimentare. Subliniez faptul că propunerile noastre inițiale și cu tentă academică nu trebuie să înlocuiască o discuție amplă legată de alegerea dimensiunilor de analiză a fenomenelor descrise ca sărăcie sau bunăstare. Prin urmare, alegerea dimensiunilor de cercetare - precum și alegerea indicatorilor - au fost discutate în cadrul meselor rotunde de consilieri publici (organizații ale societății civile, state și guvernele naționale sau unionale) și experții științifici care sunt implicați în combaterea sărăciei și propovăduirii bunăstării. În aceste discuții extinderea perspectivei de a împuternici libertățile politice și de participare a fost foarte bine primită de majoritatea grupurilor decizionale, fie guvernamentale sau pur academice. Acesta este un obiectiv și o provocare în același timp pentru ca aceste rapoarte să stimuleze o dezbatere publică cu privire la principalii factorii determinanți și capacității care depășește grupurile instituționalizate.

După cum sa menționat deja, capacitatea sau capabilitatea de abordare susține cu tărie că veniturile nu sunt suficiente pentru a evalua rămânerea unei persoane în flux de bunăstare. Cu toate acestea, există motive întemeiate pentru a începe cu o analiză macroeconomică a venitului. Acest lucru este necesar pentru a se ține seama de importanța acestui mijloc pentru o varietate de scopuri și pentru a reflecta asupra privării de capacități sau seturi de capacitate foarte extinse pentru care indicatori macroeconomici adecvați nu sunt disponibili (Sen, 1992, p 111).

Cu toate acestea, venitul și venitul per capita nu este nici un indicator macroeconomic suficient pentru a arăta bunăstarea și nici pentru a trasa potențialul financiar. Situația financiară poate fi mai mult influențată de stocul de avere financiară conturată sau de datorii extreme acumulate, decât cele de fluxul de venit avut. Literatura de specialitate folosește termenul „datorii extreme“ pentru a descrie situații în care o persoană (sau o gospodărie), se

confruntă cu plata datoriilor care depășesc mijloacele sale financiare și este imposibilă o acoperire cel puțin față de nevoile financiare ale unei persoane prin intervenția directă a apropriaților. O persoană cu un venit relativ scăzut poate fi mai bine poziționată macroeconomic decât o persoană cu un venit mai mare și datorii foarte ridicate. De asemenea, pentru a identifica pe cei bogați financiar, o imagine a bogăției financiare care va rămâne disponibil pe termen lung poate fi mai interesantă decât cea a unui venit ridicat, care este câștigat doar într-un anumit moment în timp și este, eventual, mai mic în anii următori. Astfel, pentru a identifica potențialul financiar, datoriile financiare precum și bogăția financiară trebuie să fie incluse în studiul macroeconomic. Cu toate acestea, același potențial financiar nu este asociat în mod necesar cu un volum sau flux de mărfuri necesar satisfacerii nevoilor de bază și în funcție de situație a celor elevate. Mărfurile care sunt disponibile pentru o persoană nu pot fi reflectate în mod corespunzător prin măsuri financiare sau venituri. Motivele pentru care aceasta sunt importante, printre altele, sunt strâns legate de un venit și bogăția corelată cu distribuția inegală în cadrul unei gospodării, transferuri publice complementare în natură (în loc de transferuri de numerar), asistență și transferuri de către rețelele de familie sau de cartier. Diferențierea și activitatea bazată pe capacitatea de abordare în materie de produse și capacități (Sen 1999b) poate fi de ajutor în integrarea deja unor elemente aflate la nivel social bazată pe deprivarea relativă sau de „nivelul de trai” cercetat în situații existente. O astfel de integrare poate duce la un schimb reciproc avantajos de idei în discuțiile internaționale.

Cu un anumit set de mărfuri, capacitățile individuale nu sunt determinate în mod necesar de cantitatea de mărfuri disponibile, ci mai degrabă de caracteristicile care sunt valoroase pentru o anumită persoană. Factorii de conversie personali determină capacitatea de a converti mijloace, cum ar fi veniturile și produsele de bază în capacități, în funcție de caracteristicile personale.

Statutul individului bazat pe un echilibru al sănătății și atenuării accentului avut un handicap fac ca acești factori de conversie cu caracter personal să devină factori macroeconomici calitativi. De exemplu, pentru persoanele cu handicap fizic o masină poate garanta mobilitatea, dar modificări sunt disponibile și costisitoare, iar acesta este singurul mod de a reintegra în societate individul. Kuklys (2005) a arătat că ponderea veniturilor populației sărace în gospodăriile din Marea Britanie cu membrii majoritari cu dezabilități (la aproape 50% din nivelul de populației), în cazul în care nu au venituri mici, dar venituri inadecvate (în ceea ce privește costurile mai mari pentru a transforma venitul în capacități) sunt luate în considerare, iar rezultatul arată că presiunea socială este mai ridicată cu cât numărul de bolnavi este mai crescut. Unele forme de privare de capacitate sunt bazate pe un handicap care nu poate fi compensat decât cu cheltuieli mai mari.

Alți factori importanți de conversie din sărăcie în bunăstare sunt regăsiți la nivel personal și se bazează pe abilitățile educaționale ale individului. Prin urmare, o astfel de diferențiere prin frecventarea școlii, pe de o parte, și care rezultă în competențe, pe de altă parte, a dat perspective importante provocări pentru politicile în domeniul educației publice și care aduc beneficii pe termen lung. Analfabetismul funcțional se va restrânge asupra setului de capacitate a elevilor care sunt în măsură să participe, să apară în public fără rușine, să fie bine informați cu privire la oportunitățile și riscurile și să participe la piața forței de muncă. Aceste obstacole pot depăși chiar și dezavantajele care rezultă dintr-o lipsă de gradare educațională și care au un impact mai pronunțat asupra oportunităților de angajare. În ceea ce privește bogăția și privilegiile, diplome universitare de înaltă calitate și abilitățile se vor îmbunătăți în mod substanțial, iar setul de capacități ale indivizilor în societatea bazate pe cunoaștere va deveni un factor important în reducerea sărăciei și creșterea bunăstării.

Alți factori de conversie de ordin personal, cum ar fi vârsta, sexul și naționalitatea pot afecta, de asemenea, conversia venitului și produse de bază în capacitățile de flux în

transformarea sărăciei în bunăstare (Volkert, 2006). Întregul mănunchi de caracteristici poate evolua de la potențialul financiar individual, la care se adaugă produsele de bază și a factorilor de conversie cu caracter personal care au cu siguranță un impact semnificativ asupra capacităților unei persoane. Prin urmare, am denumi acest pachet potențialul individual. Potențialul individual (potențial financiar, de acces la mărfuri și factori de conversie personală) pot sau trebuie să fie transferate către orice altă societate și țară ca orice bun disponibil în bandă largă.

3. LIBERTĂȚILE INSTRUMENTALE

Am arătat deja că o caracteristică a conceptului nostru este de a distinge potențialul individual și libertățile instrumentale. În ciuda importanței potențialului individual ca determinant al capacității, acesta nu este suficient pentru a evalua sărăcia sau bogăția din punct de vedere al capacității individului. Pentru a da un exemplu: Cât de mult o boala cronică, cum ar fi diabetul zaharat, afectează speranța de viață, știind că depinde de accesul la asistență medicală eficientă, bazată pe cunoaștere și pe conștientizarea riscurilor corespunzătoare - care este la rândul ei influențată de accesul la sistemul educațional eficient - și privind securitatea socială, care garantează aceste oportunități necesare, de asemenea, pentru persoanele cu venituri mici. Prin urmare, ordinea publică și grupurile sociale joacă un rol-cheie în a determina dacă venituri mici, lipsa de mărfuri necesare satisfacerii nevoilor (de bază în principal) și a factorilor de conversie a sărăciei în bunăstare, care într-adevăr duce la privarea de capacitate; sau dacă politica publică este capabilă să depășească în mod eficient aceste probleme individuale, prin furnizarea de libertăți instrumentale suficiente.

Oportunitățile sociale reflectă aranjamentele pe care societatea le face să garanteze accesul la educație, asistență medicală, servicii publice, locuințe decente și alte instituții sociale. Pentru acces, de exemplu, dacă oportunitățile lipsesc sau sunt insuficiente pentru asistență medicală și la sistemele de învățământ, transport public, locuințele precare și lipsa de adăpost va induce privarea de capacitatea de a duce o viață normală în acel stat pe de o parte. Pe de altă parte, bogăția, complet definită ca un set de capacități foarte extinse pot fi caracterizate prin posibilități privilegiate pentru „elită“, capacități bazate pe educație și formare, furnizarea exclusivă de îngrijire a sănătății, în special celor care au reședința într-un cartier privilegiat cu contacte la cetățeni extrem de influenți etc.

În vremuri de o importanță tot mai mare pentru analiza muncii precare - nu numai în Europa - atenția trebuie să fie, de asemenea, consacrată condițiilor de muncă, fenomenele de lucru bazate pe salarii mici și care nu ajută populațiile sărace. Alte oportunități de carieră din partea privilegiată a anumitor persoane, familii sau grupuri pot duce la venituri mari obținute, precum și într-o independență ocupațională vastă, care contribuie toate la un set de capacități extinse (Arndt & Volkert, 2006a, b).

De securitate și de protecție discutăm în momentul în care la nivel macroeconomic sunt analizate sistemele de securitate socială și de protecție împotriva violenței și a criminalității. O plasă inițială de siguranță socială este necesară pentru prevenirea unei reduceri a seturilor bazate pe capacitatea populației, o populație care dacă nu este susținută ajunge la limita de mizerie abjectă sau chiar de foame și de moarte. În acest sens, efectele de redistribuire ale sistemului de securitate socială, în special contribuția sa în favoarea celor mai sărace gospodării vor fi de interes pentru evaluarea contribuției politicilor publice de a depăși privarea de capacitate. Prin urmare, pe de o parte, prestațiile de securitate socială garantează un nivel minim de venit determinat politic și diverse transferuri în natură, pentru a menține o anumită bunăstare. Pe de altă parte, în special beneficiarii pe termen lung a beneficiilor sociale devin dependenți de asistența externă, un proces care ar putea pune în pericol autonomia lor, respectul de sine și alți factori determinanți ai bunăstării. Prin urmare, ponderea (pe termen lung) beneficiarilor de prestații sociale minime reflectă, de asemenea, și

o lipsă de capacități independente pentru a menține un nivel minim de bunăstare, fără a fi nevoie să se bazeze pe agențiile publice.

În ceea ce privește rolul de a construi o avere ca un set de capacitate extinsă de lucru și de a atinge volumul necesar de capacități de lucru, se poate presupune că securitatea socială eficientă și echitabilă, prin transfer și bazată pe sistemul de impozitare ar trebui să implice cu contribuții financiare nete mai mari (transferurile nete pentru securitatea socială, transferul și sistemul de impozitare) de către persoane și grupuri cu venituri mai mari sau potențial financiar ridicat. Privilegiile se poate presupune că, atunci când anumite persoane sau grupuri se bucură de taxe relativ mai mici și sarcini de securitate socială, în comparație cu cei cu veniturile lor (mai) ridicate. Acest lucru poate apărea din cauza lobby-ului politic de succes în favoarea privilegiilor fiscale și scutiri, sau pur și simplu din cauza evaziunii fiscale.

Mai mult decât atât, un concept pentru a evalua securitatea de protecție ar trebui să includă în mod explicit protecția împotriva violenței, ca standard pentru diferitele grupuri ale întregii populații.

În cele din urmă, există o nevoie de a identifica factorul primordial sau de a analiza sărăcia „extremă”, în sensul lipsei chiar și nivelurile de subzistență biologică regăsită atât în țările sărace, cât și în țările bogate. Sen (1983, p. 154) a susținut ca importantă înțelegerea relativității sărăciei, dar din păcate, a condus ancheta în întregime în direcția relativistă. Este remarcabil faptul că foametea și malnutriția există în țările mai bogate, cum ar fi Statele Unite ale Americii (Sen, 1999, p. 89), cu un venit mediu pe care o depășește pe cea a Germaniei. În Germania este din ce în ce mai evident că persoanele fără adăpost, dependenții de droguri sau imigranții ilegali trăiesc în mizerie disperată și sărăcie extremă. Problemele lor au fost neglijate timp de zeci de ani. O analiză a sărăciei extreme necesită mai mult decât explorări ale veniturilor primare conturate. Acest lucru se datorează faptului că veniturile insuficiente nu sunt cel mai important motiv pentru care regăsim cele mai multe forme „moderne” ale sărăciei primare sau extremă chiar și în țările bogate. O redistribuire a veniturilor conturată în prim-plan în sine nu poate fi o soluție promițătoare.

Securitatea ecologică a fost propusă recent ca un factor instrumental care ar trebui să fie încorporată în cadrul capacității de evoluție macroeconomică și reducerea sărăciei. Securitatea ecologică este definită ca „furnizarea de plase de siguranță ecologice persoanelor care depind de serviciile de ecosistem pentru realizarea multora dintre elementele constitutive ale bunăstării”. Ecosistemele și serviciile ecosistemice furnizează servicii relevante pentru bunăstarea oamenilor, cum ar fi provizioane (alimente, combustibili), reglarea (purificare, detoxifiere, atenuarea secetă și inundații) și îmbogățirea (spiritual, estetic, social).

Libertățile politice se referă la posibilitățile de a participa la determinarea guvernelor și a politicilor publice. Abordarea la nivel de capacitate necesită un nivel considerabil de participare a cetățenilor în politică. O politică trebuie să fie determinată de ce reprezintă valoarea standard recunoscută și oamenii care au motive să aibă ei însăși valoare. Statul poate, pe de o parte, să sporească libertățile politice ale cetățeanului. Pe de altă parte, utilizarea oamenilor și a acestor capacități participative îmbunătățite vor influența la rândul său, comportamentul statului și societatea civilă. Pentru a analiza această relație cu două sensuri, oportunitățile și barierele formale sau informale precum și de a participa la viața politică trebuie să fie incluse în discuțiile avute asupra acestui subiect.

Acest lucru este necesar deoarece aceste bariere sunt create ca să identifice nevoile și domeniile în care este necesară o acțiune. Nevoile care nu sunt articulate în procesul democratic tind să fie neglijate și grupurile de interese extrem de influente pot denatura în continuare distribuția accesului la puterea politică (Sen, 1999; Schneider & Volkert, 2005). Deci, capacitatea de abordare necesită un acces larg la procesul politic - atât pentru că este, în sine, o libertate instrumentală importantă, cât și pentru că furnizează informațiile necesare pentru a formula politici eficiente. Fie că această participare este bine informată

poate, printre altele, depind de interesul politic al unei persoane care ar putea fi, prin urmare, de asemenea, incluse.

Sabina Alkire (2002, pp.129-153) a identificat patru funcții de participare, care sunt esențiale pentru analize capacitate. În primul rând, participarea poate avea o valoare intrinsecă pentru persoanele care se ocupă de selecționare. Aceasta sporește libertatea participanților să-și exprime punctele de vedere și de a contribui la un consens mai valoros. Valoarea mai mare se bazează pe mai largă participare și poate fi reflectată în sociabilitate sau consolidarea unui sentiment de comunitate și de cooperare între grupul care asigură luarea deciziilor. În al doilea rând, participarea poate avea o importanță esențială pentru a îmbunătăți anumite rezultate. Acest lucru este atât de important deoarece proces decizional descentralizat oferă informații mai multe și mai bine croite pe nevoile oamenilor, care la rândul lor, pot duce la o analiză mai precisă a nevoilor; sau / și pentru că acest lucru îmbunătățește condițiile și stimulentele pentru factorii de decizie să țină seama de diferitele așteptări și nevoile celor care sunt sau ar trebui să fie implicate în procesul de luare a deciziilor. În al treilea rând, efectele constructive ale participării constau în formarea și crearea de valori de compensare. Formarea valorii rezultă din participarea cetățenilor, deoarece au posibilitatea de a învăța unii de la alții și de a contribui la formarea socială a valorilor și a priorităților. Informații suplimentare generate de procese participative pot modifica atitudini sau chiar valori. Prin urmare, valorile și prioritățile de valoare pot fi clarificate, iar un număr mare de poziții anterior negândite pot fi modificate. Acest lucru poate ajuta la identificarea ceea ce indivizi sau grupurile doresc cu adevărat (Sen, 1999, p. 80). În al patrulea rând, participarea efectivă joacă un rol necesar în protejarea libertății personale și în considerarea efectelor de identitate. Alegerile libere nu numai că reprezintă ceea ce fac oamenii, ci și cine sunt ei - identitatea și cultura lor. Capacitatea de abordare creată de Sen presupune că oamenii au identități multiple. Mai mult decât atât, oamenii ar trebui să poată alege modul în care doresc să trăiască. Sen menționează că oamenii trebuie să aibă posibilitatea de a decide în mod liber, care să urmeze tradiția și care să nege. Prin urmare, participarea este necesară ca să se asigure că oamenii au posibilitatea de a decide cu privire la conflictele culturale (Sen, 1999, pp. 31-32). Acest lucru poate atrage după sine adoptarea unor noi practici culturale, prin punerea în aplicare a măsurilor de dezvoltare, precum și să se abțină de la astfel de practici noi, atâta timp cât oamenii au să și păstreze libertatea de luare a deciziilor participative.

Prin capacitatea de abordare, oportunitățile de a realiza acțiuni sociale în conformitate cu garanții de divulgare și luciditate sunt numite garanții de transparență (Sen 1999, p. 39). Pentru sărăcie se analizează gradul de birocratizare și dimensiunea rezultată prin non-take-up-rate-ului de transfer de plăți sociale care sunt de interes special. Același lucru este valabil și pentru obstacole în garanții de transparență din cauza corupției, luare de mită sau de fraudă în ceea ce privește sărăcia precum și analize de avere. Acest lucru este cel mai important, deoarece garanțiile formale de politică publică ale altor libertăți instrumentale, cum ar fi accesul la asistență medicală sau de securitate socială, nu ar spori capacitățile individuale pentru acei oameni care nu sunt în măsură să beneficieze de ele din cauza corupției sau a complexității birocratice. Astfel, garanțiile de transparență sunt indispensabile pentru identificarea lipsei de libertăți reale și a privilegiilor care rezultă din corupție și alte activități sociale obscure.

4. CONCLUZII

Putem susține că excluziunea socială și privilegiile în stat sunt atât legate conceptual de libertățile instrumentale, iar excluziunea socială poate fi conceptualizată ca o lipsă specifică sau negare socială a libertăților instrumentale ale anumitor indivizi sau grupuri. De exemplu, deficitul de potențial individual, cum ar fi sărăcia rezultată din venit redus sau din boli grave

nu constituie excludere per se. În schimb, reprezintă lipsa de libertăți instrumentale corespunzătoare cum ar fi refuzul plăților de asigurări sociale sau a unui acces la asistență medicală care duc automat la excludere socială. Pe de altă parte, privilegiile sociale pot fi văzute ca un set extins de libertăți instrumentale, care sunt adesea stabilite și menținute prin faptul că afectează seturi de capacități ale altor cetățeni. Din nou, un set extins de mecanisme cu potențial individual, cum ar fi venituri mari, servicii de sănătate foarte bune sau excelența în educație, luate singular nu vor fi asociate cu privilegii. Privilegiile vor fi stabilite prin libertăți instrumentale, cum ar fi acces exclusiv la educație de elită, de îngrijire a sănătății la standarde de excelență, poziții de top în companii sau de corupție conturată și care poate fi de asemenea folosită pentru a exclude alte persoane din aceste oportunități.

Evident, libertățile instrumentale sunt factori determinanți importanți ai bunăstării individuale, exclusiunea socială și privilegiile într-un cadru de abordare capacitivă. Libertățile instrumentale conceptualizează faptul că toți factorii determinanți care pot fi influențați în mod direct de către grupurile de stat și sociale și, prin urmare, care poartă o importanță specifică pentru rapoartele oficiale sărăcie și bogăție sunt totuși complicat a fi confiscați în funcție de interesele unor grupuri. Politica publică poate proiecta și controla libertățile instrumentale în timp ce potențialul individual poate fi modificat doar în mod indirect, prin intermediul libertăților instrumentale. Pentru a da un exemplu: pentru a îmbunătăți abilitățile unei populații, politica publică poate oferi libertăți instrumentale, cum ar fi accesul la educație; dar cu toate acestea, acest lucru nu va garanta îmbunătățirea abilităților oamenilor, atâta timp cât populația nu este dispusă să participe la aceste programe educaționale. Prin urmare, identificarea și conturarea limitelor libertăților instrumentale conceptuale ilustrează domeniul politicilor publice care pot influența în mod direct și, prin urmare, care va fi în centrul unei analize și evaluare a politicilor publice.

5. BIBLIOGRAFIE:

1. Alkire, S. *Valuing Freedoms: Sen's Capability Approach and Poverty Reduction*. Oxford: Oxford University Press, 2002.
2. Arndt, C.; Volkert, J. 'Amartya Sens Capability-Approach – ein neues Konzept der deutschen Armuts- und Reichtumsberichterstattung', 2002, in: Vierteljahrshefte zur Wirtschaftsforschung, nr. 1, p. 9-27.
3. Arndt, C., Volkert, J. 'Gender Inequality in Germany – a Capability Perspective'. *Human Development and Capability Association (HDCA) Conference at the University of Groningen, NL, August 29 - September 1, 2006*.
4. Atkinson, A. B., Cantillon, C., Marlier, E., Nolan, B. *Social Indicators. The E.U. and Social Inclusion*. Oxford: Oxford University Press, 2002.
5. Bodislav, D. A. 'Business Intelligence for decision making in economics', în Dunis, C., Middleton, P., Karathanasopolous, A., Theofilatos, K. *Artificial Intelligence in Financial Markets*, Londra: Editura Palgrave Macmillan, 2016, p. 125-158.
6. Kuklys, W. 'Armut und Ungleichheitsanalyse in Großbritannien. Vorschläge zur Operationalisierung von Sens Capability-Ansatz', in: J. Volkert (Ed.), *Armut und Reichtum an Verwirklichungschancen. Amartya Sens Capability-Konzept als Grundlage der Armuts- und Reichtumsberichterstattung*. VS Verlag, Wiesbaden, 2005.
7. Robeyns, I. 'The Capability Approach. A Theoretical Survey', 2005, in: *Journal of Human Development*, vol. 6, nr. 1, p. 93-114.
8. Sen, A. 'Poor, Relatively Speaking', 1983, in: *Oxford Economic Papers*, nr. 35, p. 153-169.
9. Sen, A. *Poverty and Famines. An Essay on Entitlement and Deprivation*. Oxford: Clarendon Press, 1981.
10. Sen, A. *Inequality Reexamined*, New York: Oxford University Press, 1992.

11. Sen, A. *Development as Freedom*. Oxford: Oxford University Press, 1999a.
12. Sen, A. *Commodities and Capabilities*. New Delhi: Oxford University Press, 1999b.
13. Volkert, J. 'E.U. Poverty Assessment – a Capability Perspective', 2006, in: *Journal of Human Development*, vol. 7, nr. 3, p. 359-383.
14. Volkert, J., Klee, G., Kleimann, R., Scheurle, U., Schneider, F. 'Operationalisierung der Armut- und Reichtumsmessung. Tübingen', 2004, IAW-Forschungsbericht im Auftrag des Bundesministeriums für Gesundheit und Soziale Sicherung.